

Ariport szó leginkább a sajtóval, a mindennapi hírekkel kapcsolatosan került be a köztudatba. Lapok és internetes fórumok jutnak eszünkbe róla. Bizonyos értelemben azonban az esküvői képsorozat vagy a fotóvernisszázs megörökítése is riport, csak jóval szűkebb kört érdekel, mint mondjuk, egy politikus pofára esése. Ám idővel, ahogyan a fénykép dokumentum értéke növekszik, a kép iránt érdeklődők köre is kibővíülhet.

„Hóhérok” akasztása

Vajda János

Egy ideje, leginkább a képrögítési mániám digitalizálódása óta, nagy kedvvel fotózok a kollégák és pályatársak kiállítási megnyitóin. Az események kiválasztásában nem feltétlen az illető, úgy mond, szakmai megítélése a döntő számomra, hanem valamiféle személyes kötődés. Nem is feltétlen a protokoll a fontos, hanem az arcok, a jelenlévők egymáshoz, a kiállító személyhez és a képekhez való viszonya. Úgy gondolom, az így született fotóknak lehet a riport fogalmához kötődő, dokumentációs értékük. A jelen történelemmé válásával pedig némelyik még akár tágabb érdeklődésre is számot tarthat majd. Ám alapvetően a cikk címében sugallt helyzet – a hóhérok akasztása – sarkall a lesifotózásra.

A kép Baricz Katalin művésznő születésnapjára kiállításának megnyitóján készült. Igazán nem mondhatom, hogy az általam nagyra tartott fotós a személyes ismerősöm volna, hiszen csak pár éve, közös egyesületi tagságaink révén kerültem a közelébe. Viszont már akkor rácsodálkoztam a képeire, amikor a Prakticából előhívogatott, fotóknak gondolt dolgaimon (úgy jó harminc éve) még csak mosolyogtam. Őszinte tisztelője vagyok a munkásságának és a személyének is. A kép másik „szereplője”, Zsila Sanyi művészbarátom, akit viszont huszonöt évvel több éve ismerlek, igen közelről.

Az ábrázolt pillanat egy nagyon rendhagyó megnyitó ceremónia egyik kedves momentumja volt. A hivatalos megnyitóbeszéd elhangzása után a művésznő oldalra rohant a teremben már előre elhelyezett gumiasztalhoz, és cipőjét hihetetlen gyorsasággal lehajigálva boldog, szinte gyermeki ugrán-

■ **Megnyitón. Pesthidegkút, 2008. november 21. Canon PowerShot G10, 7,4 (35) mm, ISO 400. (Köszönetet a két fotóművésznek, hogy a kép közléséhez hozzájárultak.)**

FOTO MOZAIK • 2009 március

dozásba kezdett. Afeletti – bevalótt – örömeiben, hogy ilyen sokan megtisztelték a jelenlétükkel az eseményt. Sanyi barátom is így gondolhatta, és kereste is a számára legkedvezőbb nézőpontot. Így csalinkázott bele a gépem látómezejébe, aminek igazából nem örültem, mert az addigi szép háttérü kompozícióval kapcsolatos elképzelésemet (a nagy üvegezett ajtó, a jelenlévők tükörképével és a szép ablakmélyedés) alaposan felborította. Addig, amíg a szemem előtt volt a gépe, nem is tudtam fényképezni, hiszen a látvány egy fényképező alakkal átkomponálva, szokványossá vált. Lehagyni sem bírtam, mert valamije mindig belelógott a képbe. Kati mondhatta valamit, vagy felszólíthatta

valamire a publikumot, s ez aztán Sanyiból töprengő, rácsodálkozó kifejezést váltott ki. A kép így egyetlen pillanat alatt teremtődött meg. Gyors átkomponálás – kit érdekel ekkor már a levágott ajtó és a gumiasztal –, és kattant is a gép.

Néhány szó a „kivégzőeszközről”. Egy G2-vel kezdtem a digitális fényképezést. Amikor kidőlt alólam, akkor váltottam DSLR-re. Egy darabig nem is igazán vettem észre a hiányát, néha visszasírtam a flexibilis LCD-t, meg a lesipuskás jellegét, hiszen azt a kamerát senki sem vette komolyan az ember kezében a mérete miatt. Két éve nagy hirtelen vetődtem el egy megnyitóra, nem volt velem gép, és lemaradtam egy nagyon jó képről. Fotózott viszont lehetetlen szögből

egy nőiesen kicsi méretű, digitális kompakttal éppen Baricz Kati. Ezt látva, gyorsan vettem is egy G9-est, majd ahogy megjelent a 10-es, főként a 28 mm-nek megfelelő „nagylátása” miatt, gyorsan váltottam is rá. Az ember nem rohangál állandóan a nagy fotóskofferével, s ez a kompakt elfogadható kompromisszum az olyan esetekre. Mindig velem lehet, még egy öltönyzsebben is elfér. Sokkal könnyebb egy ilyet ráemelgetni bárkire, mint egy böhöm, szürke objektívet. Sokan nem is tekintik komoly eszköznek, így nem is feszélyezi őket.

A mindennapok fotósának elengedhetetlen kiegészítő gépe az ehhez hasonló kamera. Egyik fotós barátom szerint: „jó kézben halálos fegyver”.

FTN 2009 – pályázattal, nyolc helyszínen egyszerre

A Fényecset Fotóklub Egyesület kétévenkénti országos megmozdulása, az FTN (Fényecset Természetfotós Nap) az idén ősszel lesz, szeptemberben. A Magyar Kulturális Örökség Napjait, amelyhez a művelődési intézmények is csatlakoztak, szeptember 19–20-ra hirdették meg. Az FTN-hez kapcsolódó intézmények javaslatára a mi programunk 19-én zajlik. Ez nemcsak egyetlen napot fog jelenteni az intézmények számára, hanem az azt követő kétéves vándorkiállítás szervezését is közelebbi és távolabbi környezetükben!

Az FTN érdekes, újszerű kezdeményezés volt 2004-ben és 2006-ban is. Az idén is újdonsággal rukkolunk ki, többel is. Az első két rendezvényünk Budapestre korlátozódott, most viszont elérkezett a pillanat – a technika jóvoltából –, hogy ezen változtassunk. Azonos minőségben, egyidejűleg ugyanaz lesz látható az országban, egymástól távol eső helyszíneken, nyolc városban élvezhetik majd az érdeklődők az on-line közvetítést.

A másik újdonság az, hogy a közel és távol levő városokban nemcsak élő közvetítés lesz, hanem ugyanannak a kiállításnak a megnyitója is. Nemcsak virtuá-

lisan, hanem nagyon is valóságosan, mert minden helyszín megkapja a kiállítást egyforma minőségben. A kiállítás anyaga egy hamarosan induló pályázat műveiből áll majd, ennek az eredményhirdetése is szeptember 19-én lesz.

A Fényecset Fotóklub Egyesület az FTN 2009 rendezvényeihez kapcsolódóan olyan fotográfiai alkotások bemutatására törekszik, amelyek hazánk csodálatos tájait, egyedülálló élővilágát, természeti értékeit ábrázolják. A fotóesztétikai szempontoknak megfelelően s a természetvédelmi és biológiai ismeretterjesztést is szolgálva. A magyar természetfotózás művészi oldalának erősítése, népszerűsítése az egyik fő célunk.

Az FTN főtámogatói: az NKA, az MVM és az ArtworkPhoto Pest. Média főtámogató a FotóKlikk, az Infotéka Webináriumok és a Foto Mozaik.

Kérem, figyeljék a lap következő számát, amelyben a pályázati kiírás is megjelenik, de rövidesen olvasható lesz a rendezvény hivatalos honlapján is.

Találkozunk az FTN-en!

Zsila Sándor,

a Fényecset Fotóklub Egyesület elnöke

fényecset természetfotós nap

A XXVII. MAGYAR SAJTÓFOTÓ-PÁLYÁZAT
zsűrizett képei és eredményei megtekinthetők a www.FotoKlikk.hu-nl

